

Datum 30 juni 2022
Ons kenmerk 2021-010
Uw kenmerk ARN 22 / 1304 WET

Via Zilver en per post verzonden

Rechtbank Gelderland
Team Bestuursrecht
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

Betreft: Beroep tegen afwijzing handhavingsverzoek Maastricht Aachen Airport met kenmerk 999148220004

Edelachtbare

Dit schrijven verstuur ik u namens mijn cliënte, de Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A. (hierna: MOB). In bijlage 1 is een machtiging opgenomen, alsmede de relevante stukken van MOB.

1. Procesverloop en inleiding beroepsgronden

Maastricht Aachen Airport B.V. (hierna: MAA) exploiteert al jarenlang zonder de benodigde natuurtoestemming een vliegveld aan de Vliegveldweg 42, Maastricht. Ook het benodigde luchtvaartbesluit is al meerdere jaren overtijd. Er is dus sprake van een illegaal vliegveld.

Dit beroepschrift gaat over het ontbreken van de benodigde natuurtoestemming. Reeds op 20 september 2019 heeft mijn cliënte daarover een handhavingsverzoek naar de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gezonden. Dit verzoek zit in bijlage 2.

In de daaropvolgende procedure heeft de minister op 29 september 2020 zich in een beslissing op bezwaar op het standpunt gesteld dat Maastricht Aachen Airport niet beschikt over de benodigde toestemming. Vanuit het oogpunt van evenredigheid heeft de minister MAA echter tot 1 april 2021 de tijd gegund om een ontvankelijke aanvraag in te dienen voor de benodigde Wnb-vergunning.

Inmiddels beschikt MAA nog altijd niet over een Wnb-vergunning. De aanvraag die door MAA op de laatste dag van de termijn is ingediend, en die de minister voor Natuur en Stikstof niet wil overhandigen, is voor zover mijn cliënte kan beoordelen niet-ontvankelijk. Dit standpunt wordt in sectie 4.3 nader onderbouwd.

Mijn cliënte heeft daarom op 16 september 2021 een nieuw handhavingsverzoek ingediend. Dit verzoek is 35 weken later, ruim na de redelijke termijn van maximaal 8 weken, op 20 mei 2022 door de minister voor Natuur en Stikstof (hierna: de minister) afgewezen in een besluit met kenmerk DGNVLG / 22199067. Dit is het bestreden besluit. Het is bijgevoegd in bijlage 3.

Eerder heb ik namens MOB beroep aangetekend tegen het niet tijdig nemen van het bestreden besluit. U heeft in uw brief van 20 juni 2022 verzocht te laten weten of het beroep wordt doorgezet, nu het bestreden besluit genomen is. MOB wenst het beroep

door te zetten. Met dit schrijven leg ik uit waarom MOB het niet eens is met het bestreden besluit.

Als grond voor dit beroep geldt samengevat het volgende. De minister ziet in het bestreden besluit ten onrechte af van de beginselplicht tot handhaving. Daarbij wordt ten onrechte voorondersteld dat sprake zou zijn van concreet zicht op legalisatie. Tevens wordt ten onrechte en zonder deugdelijke motivering een heroverweging uitgevoerd van het eerdere standpunt van de minister dat handhaving per 1 april 2021 evenredig zou zijn.

2. Beginselplicht tot handhaving

De Afdeling heeft in haar uitspraak van 17 april 2019 geoordeeld dat, indien sprake is van overtreding van een wettelijk voorschrift, handhaving in beginsel geboden is:

Gelet op het algemeen belang dat is gediend met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien. (ECLI:NL:RVS:2019:1216, r.o. 2)

In het licht van de bovenstaande overweging komen in dit beroepschrift drie punten aan de orde. Ten eerste is van belang of er sprake is van overtreding van een wettelijk voorschrift. Ten tweede is van belang of sprake is van bijzondere omstandigheden die van de minister vergen om niet te handhaven. De minister verwijst in het bestreden besluit zowel naar een concreet zicht op legalisatie als naar het evenredigheidsbeginsel. Beide komen daarom in het navolgende afzonderlijk aan bod.

3. Er is sprake van een overtreding

MAA exploiteert aan de Vliegveldweg 42, Maastricht een vliegveld. MAA beschikt daartoe niet over de benodigde Wnb-vergunning. Tevens is geen sprake van een eerdere natuurtoestemming op basis waarvan het bestaande gebruik als voortzetting kan gelden.

Niet in geschil is dat sprake is van een overtreding van art. 2.7 Wnb. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft dit reeds erkend in haar beslissing op bezwaar van 29 september 2020. Daarbij is echter ook al gebleken dat sprake is van een verschil van inzicht over de omvang van de overtreding.

Mijn cliënte stelt zich op het standpunt dat weliswaar sprake kan zijn van een referentierecht voor de exploitatie van een vliegveld, maar dat de precieze vorm van belang is voor het bepalen van de omvang van de overtreding. Daarbij spelen technische uitgangspunten een rol, zoals de vlieghoogtes, het type en de hoogte van vliegtuigen, het type en aantal vliegtuigmotoren, de warmte-inhoud van de emissie van deze motoren en de aanwezigheid van secundaire stikstofemitterende activiteiten op het vliegveld.

Het bepalen van wat de precieze omvang van de overtreding is, vraagt, bij gebrek aan recente Wnb-vergunning, om een technisch onderzoek naar de bestaande

referentiesituatie. Het is in de eerste plaats aan MAA om aan te tonen wat haar bestaande rechten zijn (ECLI:NL:RBOVE:2021:4405, 12.2).

MAA heeft een standpunt ingenomen ten aanzien van de door haar geclaimde referentiesituatie middels een aanvraag voor een Wnb-vergunning die op 31 maart 2021 is ingediend. Bij deze aanvraag zijn, zo blijkt uit het bestreden besluit, AERIUS-bestanden aangeleverd, waarin de door MAA geclaimde referentiesituatie is weergegeven. Het is gebruikelijk dat een dergelijke Wnb-vergunningsaanvraag tevens een toelichting op de AERIUS-bestanden bevat.

In het bestreden besluit verwijst de minister naar de Wnb-vergunningsaanvraag. Het bestreden besluit bevat echter geen beschrijving van de inhoud van deze aanvraag. Het is daardoor niet duidelijk van welke referentiesituatie de minister is uitgegaan bij haar afweging om niet tot handhaving over te gaan.

Reeds in de zienswijze op het ontwerpbesluit heb ik namens mijn cliënte verzocht om de Wnb-vergunningsaanvraag als onderbouwing bij het definitieve besluit te voegen. De minister heeft aan deze oproep geen gevolg gegeven. Ook na bekendmaking van het bestreden besluit is op een verzoek om aanvullende motivering geweigerd de betreffende bestanden openbaar te maken. Het bestreden besluit is daarom in strijd met art. 3:46 Awb.

Ik verzoek u het bestreden besluit te vernietigen bij gebrek aan motivering. Subsidiair verzoek ik u, wanneer u de omvang van de overtreding voor uw uitspraak van belang acht, de minister te sommeren de Wnb-vergunningsaanvraag en de correspondentie tussen de minister en MAA over de referentiesituatie aan het procesdossier te voegen. Mijn cliënte wenst dan in de gelegenheid te worden gesteld een standpunt in te nemen over de juistheid van de in de aanvraag vastgelegde referentiesituatie.

4. Er is geen concreet zicht op legalisatie

Uit eerdergenoemde uitspraak blijkt dat van handhaving kan worden afgezien wanneer sprake is van concreet zicht op legalisatie.

In de jurisprudentie van de Afdeling zijn voorwaarden vastgelegd waaraan moet worden voldaan om van concreet zicht op legalisatie uit te gaan. Ten eerste moet een ontwerpbesluit ter inzage zijn gelegd (ECLI:NL:RVS:2021:2231, r.o. 5.1). Ten tweede, subsidiair aan het eerste punt, dient het bevoegd gezag dat afziet van handhaving op basis van concrete gegevens aannemelijk te maken dat op een aanvraag positief kan worden beschikt (ECLI:NL:RVS:2011:BP7819, r.o. 2.9.2). Ten derde, subsidiair aan het tweede punt, dient sprake te zijn van een ontvankelijke aanvraag (ECLI:NL:RVS:2019:4394, r.o. 5.3)

In het bestreden besluit stelt de minister zich op het standpunt dat de eerste bovengenoemde voorwaarde niet van toepassing is, en dat aan de twee overige voorwaarden is voldaan. Ik reageer in het navolgende puntsgewijs op deze stellingen.

4.1. Er is geen ontwerpbesluit ter inzage gelegd

Reeds in de zienswijze werd gewezen op de uitspraak d.d. 6 oktober 2021, waarin de Afdeling als volgt heeft overwogen:

Voor het bestaan van concreet zicht op legalisatie van met het bestemmingsplan strijdig gebruik is het niet voldoende dat bij het bevoegd gezag bereidheid bestaat om mee te werken aan verlening van een omgevingsvergunning voor dat gebruik. Er moet ten minste al een begin zijn gemaakt met de voor verlening van die vergunning vereiste procedure. Daarvoor is ten minste vereist dat een aanvraag is gedaan. Als de uitgebreide voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is, is bovendien vereist dat een ontwerp van het besluit tot verlening van die vergunning ter inzage is gelegd. (ECLI:NL:RVS:2021:2231, r.o. 5.1.)

In het bestreden besluit stelt de minister dat deze uitspraak in het onderhavige geval niet van toepassing is. De minister redeneert dat de uitspraak ziet op een illegale afwijking van een bestemmingsplan, terwijl in het onderhavige geval sprake is van een ander soort overtreding, namelijk een overtreding van art. 2.7 Wnb.

Deze redenering gaat niet op. Weliswaar ziet bovengenoemde uitspraak op afwijking van een bestemmingsplan. Echter, de Afdeling leidt deze voorwaarde niet af uit het toetsingskader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. De voorwaarde wordt verbonden aan het feit dat de uitgebreide voorbereidingsprocedure uit afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is.

Ook in het onderhavige geval is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing. Bovengenoemde uitspraak is dan ook wel degelijk relevant. Voorts is geen ontwerpbesluit ter inzage gelegd. Er is dan ook geen sprake van concreet zicht op legalisatie.

4.2. Er is niet aannemelijk gemaakt dat een vergunning kan worden verleend

Subsidiair aan het bovenstaande is ten onrechte van handhaving afgezien, nu niet aannemelijk is gemaakt dat de aangevraagde vergunning kan worden verleend.

In haar uitspraak van 16 maart 2011 overweegt de Afdeling als volgt:

Daar komt bij dat het college niet heeft onderbouwd op grond van welke concrete gegevens het aannemelijk is te achten dat een vergunning zou kunnen worden verleend. Dit wordt onderstreept door het in het verweerschrift ingenomen standpunt dat moeilijk is te beoordelen of de uitbreiding leidt tot een significante aantasting van de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied. Het ter zitting ingenomen standpunt dat gezien de relatief geringe toename van de veestapel aannemelijk is dat een vergunning zal worden verleend, is naar het oordeel van de Afdeling, mede tegen de achtergrond van het onder 2.8 vermelde deskundigenbericht, onvoldoende inzichtelijk gemaakt. (ECLI:NL:RVS:2011:BP7819, 2.9.2)

Kort gezegd dient bij de afwijzing van een handhavingsverzoek vanwege concreet zicht op legalisatie op basis van concrete gegevens aannemelijk te worden gemaakt dat een vergunning kan worden verleend.

In het onderhavige geval is deze vereiste stap niet gezet. Integendeel, de minister heeft geweigerd de concrete gegevens die dit standpunt zouden moeten onderbouwen openbaar te maken. De stellingname van de minister is dus niet voorzien van de benodigde onderbouwing.

Aanvullend op hetgeen hierover al eerder in dit beroepschrift is genoemd, wijs ik erop dat in algemene zin niet waarschijnlijk is dat het verlenen van een Wnb-vergunning voor een stikstofemitterende activiteit op deze locatie kan worden verleend.

De beoogde activiteit is gesitueerd op minder dan 800 meter van het Bunder- en Elslooërbos. Nagenoeg het volledige oppervlak van dit Natura 2000-gebied is overbelast door een te hoge depositie van stikstofverbindingen. In de nabijheid liggen nog meer overbelaste Natura 2000-gebieden, zoals het Savelsbos, Sint Pietersberg & Jekerdal, Noorbeemden & Hoogbos, Bemelerberg & Schiepersberg, Geuldal, Kunderberg, Geleenbeekdal, Brunsummerheide. Ook is niet uitgesloten dat de vliegbewegingen die onderdeel uitmaken van de beoogde activiteit schade veroorzaakt aan verderop gelegen Natura 2000-gebieden in Noord-Limburg, Oost-Brabant, België of Duitsland.

Het ontbreken van een geldig luchthavenbesluit maakt de mogelijkheid om een natuurvergunning te verlenen minder aannemelijk. MAA wordt tevens geëxploiteerd zonder geldig luchthavenbesluit. Gelet op artikel 8.1a, derde lid, van de Wlv, is het verboden een burgerluchthaven in bedrijf te hebben indien voor deze luchthaven geen geldig luchthavenbesluit als bedoeld in artikel 8.70, eerste lid, van de Wlv in werking is. De regering had dit besluit op grond van artikel XIII, tweede lid, van de RBML uiterlijk op 1 november 2014 moeten vaststellen. Mijn cliënte heeft vanwege het ontbreken van een dergelijk besluit verzocht om in reactie op het handhavingsverzoek integraal te kijken naar de vraag of voor de exploitatie van MAA de benodigde toestemmingen en besluiten zijn genomen. De minister stelt in het bestreden besluit dat het aan MAA is om zo nodig overige toestemmingen aan te vragen. De minister gaat daarmee voorbij aan de verantwoordelijkheid van de regering om tijdig een luchthavenbesluit vast te stellen. Bij het vaststellen van een luchthavenbesluit ontstaat meer duidelijkheid over de toegestane exploitatie en de gevolgen daarvan voor Natura 2000-gebieden. Bij gebrek aan een luchthavenbesluit is dus niet aannemelijk dat een natuurvergunning kan worden verleend. Het is tevens een afzonderlijke grond om tot sluiting van het vliegveld over te gaan.

De minister heeft, concluderend, niet op basis van concrete gegevens aannemelijk gemaakt dat de aangevraagde vergunning kan worden verleend. Er is dan ook niet aangetoond dat sprake is van concreet zicht op legalisatie.

Het tegendeel is het geval. Mijn cliënte stelt zich op het standpunt dat het huidige gebruik van MAA grotendeels niet passend is beoordeeld. Voor zover er sprake is van een referentiesituatie, geldt dat deze niet dekkend is voor het huidige gebruik en niet kan worden voortgezet in het licht van hedendaagse wetenschappelijke inzichten.

De afgelopen jaren zijn verschillende ontwikkelingen geweest in de luchtvaart en bij MAA waardoor sprake is van een nieuwe situatie.

Het type gebruikte vliegtuigen is veranderd. Er wordt in de luchtvaart gevlogen met steeds grotere vliegtuigen met meer motoren die hoger boven het maaiveld uitsteken. De emissie neemt navenant toe. Op MAA heeft een ontwikkeling plaatsgevonden van kleine passagiersvluchten naar zware vrachtvliegtuigen. Dit leidt ook tot een hogere emissie dan eerder is voorzien.

Het gebruik van grotere vliegtuigen leidt ook tot veranderingen in de vluchtroutes. Voor het opstijgen en landen is hemelsbreed een langere afstand nodig. De ruimtelijke spreiding van emissies is hierdoor de afgelopen jaren veranderd, hetgeen ook tot nieuwe gevolgen

heeft geleid voor omliggende Natura 2000-gebieden. Dit effect wordt versterkt door een algemene groei van het luchtruimgebruik. Ook de vele omliggende luchthavens zijn de afgelopen jaren namelijk gegroeid. Vliegtuigen die opstijgen vanuit MAA zijn daarom andere aanvliegeroutes gaan gebruiken. Nieuw is dat vliegtuigen tijdens het opstijgen met een s-bocht over het heuvellandschap manoeuvreren, hetgeen leidt tot depositie op meer verschillende Natura 2000-gebieden dan in het verleden het geval was.

Onderdelen van de exploitatie die niet eerder passend zijn beoordeeld mogen naar alle waarschijnlijkheid niet als referentiesituatie gelden, nu hier sinds de aanwijzing van Natura 2000-gebieden lange tijd geen gebruik van is gemaakt en er ook lange tijd geen capaciteit aanwezig is geweest, bijvoorbeeld voor wat betreft de nodige start- en landingsbanen, secundaire activiteiten en de infrastructuur voor het afhandelen van passagiers- en goederenstromen. Voor zover er activiteiten passend zijn beoordeeld, voldoet deze beoordeling waarschijnlijk niet aan de huidige wetenschappelijke maatstaven. Er zijn nieuwe inzichten over de verspreiding van emissies uit vliegtuigen, waaronder maar niet uitsluitend de modellering van de warmte-inhoud en de hoogte van emissiepunten, waardoor de gevolgen voor Natura 2000-gebieden groter zijn dan voorheen gedacht. Het is daarom aannemelijk dat voor zover eerdere activiteiten waren toegestaan, deze in het licht van het voorzorgsbeginsel en de strenge uitleg daarvan door het HvJ niet als referentiesituatie mogen gelden (ECLI:EU:C:2010:11, ECLI:EU:C:2016:10).

Mijn cliënte wenst de bovenstaande technische punten verder uit te werken wanneer de minister de relevante stukken aan het procesdossier heeft toegevoegd en duidelijk is op welke referentiesituatie MAA aanspraak denkt te maken.

4.3. Er is geen sprake van een ontvankelijke aanvraag

Subsidiair aan het bovenstaande is ten onrechte van handhaving afgezien, nu er geen ontvankelijke aanvraag is ingediend.

De Afdeling heeft in haar uitspraak van 24 december 2019 overwogen dat, om te spreken van concreet zicht op legalisatie, sprake moet zijn van een ontvankelijke aanvraag. Daarvoor is ook van belang dat de aanvraag is voorzien van een passende beoordeling (ECLI:NL:RVS:2019:4394, r.o. 5.3).

De minister heeft zich zonder onderbouwing op het standpunt gesteld dat sprake is van een ontvankelijke aanvraag. Deze stellingname valt niet te rijmen met overige passages in het bestreden besluit.

De minister geeft in het bestreden besluit aan dat op 29 juli 2021 is verzocht om aanvullende informatie gericht op de stikstofberekening. De termijn voor het aanleveren van deze informatie is daarna meermaals op verzoek van MAA uitgesteld. Op 15 februari 2022 is aanvullende informatie verstrekt, maar door de minister beoordeeld als zijnde niet toereikend voor het nemen van een besluit op de aanvraag. De minister geeft daarom in het bestreden besluit aan van plan te zijn MAA opnieuw in de gelegenheid te stellen aanvullende informatie aan te leveren, dit keer tot 1 september 2022. De minister stelt daarbij van plan te zijn instructies op te nemen over de vorm van deze informatie.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de aanvraag nog altijd niet is voorzien van de benodigde informatie aangaande stikstofemissies. Bij de aanvraag van een Wnb-vergunning voor een activiteit waarbij stikstof vrijkomt is deze informatie van belang. Bij

gebrek aan de benodigde informatie over stikstofemissies kan niet worden volgehouden dat een ontvankelijke aanvraag is ingediend.

Er is, concluderend, geen sprake van een ontvankelijke aanvraag. Daarmee staat vast dat geen sprake is van concreet zicht op legalisatie.

4.4. Conclusies met betrekking tot concreet zicht op legalisatie

De Afdeling heeft drie voorwaarden gesteld waaraan moet worden voldaan om af te mogen zien van handhaving in verband met concreet zicht op legalisatie. Aan geen van deze voorwaarden is voldaan. De keuze van de minister om vanwege concreet zicht op legalisatie af te zien van handhaving, is dan ook niet rechtmatig. Ik verzoek u daarom het bestreden besluit te vernietigen.

5. Handhaven is evenredig

Behalve het bestaan van concreet zicht op legalisatie beroept de minister ter onderbouwing van haar besluit om af te zien van handhaving zich tevens op het evenredigheidsbeginsel.

5.1. Eerdere evenredigheidstoets mag niet worden heroverwogen

Primair stelt mijn cliënte zich op het standpunt dat niet mag worden afgeweken van de reeds eerder uitgevoerde evenredigheidstoets in de beslissing op bezwaar d.d. 29 september 2020.

Er zijn geen nieuwe feiten of inzichten die nopen tot een heroverweging. Mijn cliënte is daarom van mening dat niet opnieuw aan evenredigheid mag worden getoetst. De minister is gebonden aan wat zij over evenredigheid in haar eerdere besluit heeft overwogen. Heroverweging vormt een schending van het vertrouwensbeginsel.

In het besluit van 29 september 2020 is geoordeeld dat MAA vanuit het oogpunt van evenredigheid tot 1 april 2021 de tijd zou krijgen om een ontvankelijke vergunningsaanvraag in te dienen. Vast staat dat nog geen ontvankelijke aanvraag is ingediend. Conform de eerder uitgevoerde evenredigheidstoets is de minister er dan ook aan gebonden tot handhaving over te gaan.

5.2. Heroverweging evenredigheidstoets is niet voldoende gemotiveerd

De minister heeft ten onrechte toch opnieuw getoetst aan het evenredigheidsbeginsel. Subsidiair is deze toets is echter niet voldoende gemotiveerd en onzorgvuldig voorbereid. Niet alle relevante belangen zijn meegewogen.

De minister heeft kort drie overwegingen genoemd om niet tot handhaving over te gaan. Zij heeft niet in overweging genomen wat het belang is om wel tot handhaving over te gaan.

Hieronder wordt puntsgewijs ingegaan op de overwegingen waarmee de minister motiveert dat handhaving niet evenredig is.

Ten eerste stelt de minister dat een ontvankelijke vergunningsaanvraag is ingediend. Niet is duidelijk waarom deze overweging wordt betrokken in een toets aan het

evenredigheidsbeginsel. Deze vraag hoort immers aan bod te komen in het toetsen van het concreet zicht op legalisatie. Zoals hierboven reeds uiteengezet, is er geen sprake van een ontvankelijke vergunningsaanvraag.

Ten tweede stelt de minister dat er sprake is van aanzienlijke rechten in de referentiesituatie, die niet volledig worden benut. De minister laat echter na met concrete gegevens te onderbouwen hoe groot deze referentiesituatie is. Voor zover de minister zich hierbij baseert op gegevens die in het kader van de aanvraag van 31 maart 2021 zouden zijn overgelegd, wijs ik er nogmaals op dat de minister aanvraag en bijbehorende stukken tot op heden niet heeft verstrekt.

Ten derde stelt de minister dat volledig staken van alle vliegbewegingen onevenredig is, nu dit niet in verhouding staat tot de omvang van de overtreding. De minister heeft echter niet met concrete gegevens onderbouwd wat de omvang van de overtreding is. Verstrekken van de vergunningsaanvraag zou hier inzicht in kunnen geven, maar dit is door de minister geweigerd. De minister heeft tevens nagelaten om een lichtere vorm van handhaving in overweging te nemen. De minister heeft ook de Landelijke Handhavingstrategie niet in haar overweging betrokken bij de keuze voor een passend handhavingsinstrument.

Hieronder wordt gewezen op vier punten die ten onrechte niet zijn meegewogen in de evenredigheidstoets.

Ten eerste zijn in de nabijheid van MAA een groot aantal overbelaste Natura 2000-gebieden gesitueerd. Het belang van de instandhouding van de natuurwaarde van deze gebieden is door de minister niet meegewogen in haar besluit om van handhaving af te zien.

Ten tweede is reeds lange tijd sprake van een overtreding, waarvan de minister ten minste sinds het ontvangen van het eerste handhavingverzoek op 23 september 2019 op de hoogte is. De minister heeft de lange duur van deze overtreding niet meegewogen in haar besluit om van handhaving af te zien.

Ten derde is ook sprake van exploitatie zonder geldig luchthavenbesluit. Dit is een extra grond voor sluiting die ten onrechte niet is meegewogen in de evenredigheidstoets.

Ten vierde heeft mijn cliënte verzocht om integraal te bekijken of MAA beschikt over de nodige toestemmingen. Nu zowel de natuurvergunning als het luchthavenbesluit niet op orde is, ligt het voor de hand om integraal te bekijken of ook sprake is van andere overtredingen. De minister heeft hier ten onrechte geen gehoor aan gegeven.

Concluderend heeft de minister de evenredigheidstoets onzorgvuldig uitgevoerd en onvoldoende gemotiveerd. Het bestreden besluit is op dit punt in strijd met art. 3:4 en art. 3:46 Awb. Ik verzoek u het bestreden besluit te vernietigen.

6. Verzoek

MAA wordt geëxploiteerd zonder geldige natuurvergunning en zonder luchthavenbesluit. Er is geen concreet zicht op legalisatie, waardoor handhaving is geboden. Ik verzoek u het bestreden besluit te vernietigen, onder veroordeling van de minister in proceskosten.

Hoogachtend,
Namens Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A. (MOB),
Dhr. S.R. van Uffelen

Bijlagen per post en via Zilver:

Bijlage 1: Machtiging en relevante stukken MOB

Bijlagen via Zilver:

Bijlage 2: Dossier eerste handhavingsverzoek

Bijlage 3: Dossier tweede handhavingsverzoek inclusief bestreden besluit